

Arrest

nr. 210 217 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 juni 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (formulier AUE), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 juni 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, verblijft sinds 2001 in België. Hij heeft nooit een verblijfsrecht voor meer dan drie maanden gehad.

Op 28 oktober 2009 wordt verzoeker door het hof van beroep te Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar en een terbeschikkingstelling van de regering gedurende vijf jaar wegens verkrachting van een kind onder de 14 jaar met verzwarende omstandigheid dat hij gezag heeft over het slachtoffer en dat hij de bloedverwant in opgaande lijn is van het slachtoffer, verkrachting van een minderjarige tussen de 14 en de 16 jaar, verkrachting van een minderjarige boven zestien jaar.

Op 9 december 2009 geeft de procureur des Konings het advies dat een verwijderingsmaatregel ten opzichte van verzoeker geboden is.

Op 3 maart 2010 worden de partner van verzoeker en hun vier kinderen, waarvan er op dat ogenblik nog drie minderjarig zijn, gemachtigd tot onbeperkt verblijf.

Op 4 april 2018 wordt verzoeker gehoord in de gevangenis.

Op 28 mei 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 204 845 van 4 juni 2018 wordt de tenuitvoerlegging van deze beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst. Op 7 juni 2018 wordt deze beslissing ingetrokken. Bij arrest van de Raad nr. 207 682 van 13 augustus 2018 wordt de bevolen schorsing opgeheven en wordt het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Op 28 mei 2018 neemt de gemachtigde ten opzichte van verzoeker eveneens een inreisverbod. Deze beslissing wordt op 7 juni 2018 ingetrokken.

Op 14 juni 2018 wordt verzoeker opnieuw gehoord.

Op 14 juni 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde ("Formulier AUE"). Dit is de bestreden beslissing:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN, MET BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS EN BESLISSING TOT VRIJHEIDSBEROVING TE DIEN EINDE

In uitvoering van de beslissing van M., L., attaché gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt het verblijf ingetrokken van

de genaamde H., D., geboren te K. op (...) 1970 van Slovaakse nationaliteit,

en ontvangt hij het bevel om het grondgebied van België te verlaten. Er wordt aan betrokkene geen termijn toegekend.

Bevel om het grondgebied te verlaten

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven met toepassing van de volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en op basis van de volgende feiten en/of vaststellingen:

Met toepassing van artikel 7, eerste lid, 3: wordt door, M., L., attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, als een potentieel gevaar voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid beschouwd;

Artikel 7, 3°: Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9° 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Artikel 43§1; 2°:§1 de minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst en het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden weigeren en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten:
2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§2 Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in paragraaf 1 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Artikel 44bis §1: onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

Artikel 44quinquies: de minister of zijn gemachtigde neemt alle nodige maatregelen tot uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wanneer:

1° aan de burger van de Unie of zijn familielid geen termijn is toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Artikel 44septies§1: Indien redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid het vereisen en tenzij andere, minder dwingende maatregelen doeltreffend worden toegepast, kunnen de burgers van de Unie en hun familieleden, met de bedoeling de uitvoering van de maatregel tot verwijdering te garanderen, worden vastgehouden voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, zonder dat de duur van de vasthouding twee maanden te boven mag gaan.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan aanranding van de eerbaarheid – met geweld of bedreiging – op minderjarige jonger dan 16 jaar – aanranding van de eerbaarheid – met geweld of bedreiging – op minderjarige ouder dan 16 jaar – verkrachting – op minderjarige boven de 16 jaar – verkrachting op kind onder de 14 jaar – verkrachting op minderjarige boven de 14 jaar onder de 16 jaar – verkrachting verzwarende omstandigheden – als bloedverwant in opgaande lijn van het slachtoffer – aanranding van de eerbaarheid – verzwarende omstandigheden – bloedverwant in opgaande lijn, feiten waarvoor hij door het Hof van Beroep van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 4 jaar + een ter beschikking stelling van de regering gedurende 5 jaar.

De dienst is van mening dat het gedrag van de betrokkene, die veroordeeld werd voor bovengenoemde feiten, een gevaar voor de samenleving vormt. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Er wordt aan betrokkene om die reden dan ook geen termijn toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Met het oog op zijn gerechtelijke antecedenten is het in het belang van de gemeenschap om hem te verwijderen. Elke staat kan vrij bepalen welke vreemdelingen toegang hebben tot het grondgebied en op het grondgebied kunnen verblijven en welke vreemdelingen moeten worden verwijderend (cf. E. VAN BOGAERT, Volkenrecht, Antwerpen, Kluwer, 1982, 2012, 77). In de jurisprudentie herinnert het EHRM aan het feit dat de verdragsluitende Staten volgens een internationaal rechtsprincipe het recht hebben om te waken over de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012, D.N.W./Zweden, §34; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, §54).

Uit het dossier van de betrokkene blijkt dat hij al op zijn minst sinds 2001 in het Rijk verblijft en dat hij geen recht heeft op een verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van Europese burger.

De dienst heeft in haar beslissing rekening gehouden met duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezin- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij minstens sinds 2001 in het Rijk verblijft (zie vragenlijst hoorplicht ingevuld op 04.04.2018) en dat hij op 08.12.2005 een aanvraag heeft ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Europese Unie. Op 07.05.2006 werd een beslissing van weigering van die aanvraag genomen. Deze beslissing tot weigering werd hem op 08.05.2006 betekend. Betrokkene heeft deze beslissing een beroep ingediend, hetwelk op 18.12.2014 werd verworpen.

Betrokkene verklaart in zijn vragenlijst hoorplicht door hem ingevuld op datum van 04/04/2018 en 14/06/2018 dat hij een partner en vier meerderjarige kinderen heeft die woonachtig zijn in België. Zij hebben recht op verblijf in België. Betrokkene beweert reeds geruime tijd een duurzame relatie met iemand die verblijfsrecht in België heeft te hebben.

Gedurende zijn verblijf in het Rijk heeft betrokkene echter nooit een aanvraag tot gezinshereniging ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden.

Tevens verklaart betrokkene en nichten te hebben die woonachtig zijn in België, alsook broer en zus in Engeland te hebben. Het begrip 'gezinsleven' in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of vreemdeling met legaal verblijf in België. Bovendien het feit dat de neven en nichten van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Het feit dat betrokkene naaste familieleden (een partner en vier kinderen) heeft die legaal in België verblijven, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Daarnaast blijkt uit de aard en de ernst van de feiten dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een actuele, werkelijk en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Betrokkene verklaarde in zijn hoorplicht dat hij naar België kwam voor een beter leven voor zijn kinderen. Diezelfde kinderen vermeld, veroordeeld werd. Het feit betrokkene zou verklaart hebben dat zijn partner en kinderen hem deze feiten zouden vergeven hebben, doet niets af aan het feit dat ze wel degelijk hebben plaatsgevonden. Het familiale en persoonlijke belang van betrokkene is hier dan ook ondergeschikt aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 49830 dd 24.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Het feit dat betrokkene hier familieleden heeft, kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van het artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orden van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Er wordt betrokkene tevens een inreisverbod van 15 jaar opgelegd, helemaal niet onredelijk gezien de feiten waarvoor hij werd veroordeeld. Het staat verzoekers trouwens vrij om een intrekking van dit inreisverbod aan te vragen. Het inreisverbod hoeft geen scheiding van zijn gezinsleden te betekenen. Indien zijn gezinsleden dat wensen, kunnen zij steeds contact houden met zijn betrokkene: zowel via de moderne communicatiemiddelen als via bezoeken aan zijn land van herkomst. Het staan hem namelijk vrij om heen en weer te reizen of betrokkene te volgen naar land van herkomst. Gezien betrokkene de afgelopen 9 jaar in de gevangenis doorbracht, was er ook in het verleden geen sprake van dagelijkse contacten. Gezien er nog contacten kunnen worden onderhouden ondanks het inreisverbod, is dan ook geen sprake van een onmogelijk te herstellen nadeel.

Gezien het voorgaande wordt onderhavige verwijderingsbeslissing met respect met art. 8 EVRM gerechtvaardigd en proportioneel geacht. Overeenkomstig artikel 8, eerste lid van het EVRM dient het recht op gezins- en familieleden erken en geëerbiedigd te worden. Het tweede lid van art. 8 EVRM stipuleert echter dat deze bescherming niet absoluut is, er kan van afgeweken worden in het kader van de bescherming van de openbare orde.

Betrokkene heeft ook eerder verklaard medische problemen te hebben. Op 14/06/2018 verklaard hij nierproblemen te hebben. Een evaluatie van de medische toestand van betrokkene werd uitgevoerd op 28/5/2018, er werd geen tegenindicatie vastgesteld om te reizen per vliegtuig.

Terugleiding naar de grens

Redenen van de beslissing:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, en artikel 44quinquies, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, om de volgende reden:

De betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Hij is niet in het bezit van een geldig nationaal identiteitsdocument of een geldig reisdocument.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan aanranding van de eerbaarheid – met geweld of bedreiging – op minderjarig jonger dan 16 jaar – aanranding van de eerbaarheid – met geweld of bedreiging – op minderjarige ouder dan 16 jaar – verkrachting – op minderjarige boven de 16 jaar – verkrachting op kind onder de 14 jaar – verkrachting op minderjarige boven de 14 jaar onder de 16 jaar – verkrachting verzwarende omstandigheden – bloedverwant in opgaande lijn van het slachtoffer – aanranding van de eerbaarheid – verzwarende omstandigheden – bloedverwant in opgaande lijn, feiten waarvoor hij door het Hof van Beroep van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf 4 jaar + een ter beschikking stelling van de regering gedurende 5 jaar.

De dienst is van mening dat het gedrag van de betrokkene, die veroordeeld werd voor bovengenoemde feiten, een gevaar voor de samenleving vormt. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking. Er wordt aan betrokkene om die reden ook dan ook geen termijn toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Met het oog op zijn gerechtelijke antecendenten is het in het belang van de gemeenschap om het te verwijderen. Elke Staat kan vrij bepalen welke vreemdelingen toegang hebben tot het grondgebied en op het grondgebied kunnen verblijven en welke vreemdelingen moeten worden verwijderd (cf. E. VAN BOGAERT Volkenrecht, Antwerpen, Kluwer, 1982.2012.77). in de jurisprudentie herinnert het EHRM aan het feit dat de verdragsluitende Staten volgens een internationaal rechtsprincipe het recht hebben om te waken over de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012.) D.N.W./ZWEDEN, §34; EHRM 18 oktober 2006, Ünér/Nederlands, §54).

Uit het dossier van de betrokkene blijkt dat hij al op zijn minst sinds 2001 in het Rijk verblijft en dat hij geen recht heeft op een verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van Europese burger.

De dienst heeft in haar beslissing rekening gehouden met duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij minsten sinds 2001 in het Rijk verblijft (zie vragenlijst hoorplicht ingevuld op 04.04.2018) en dat hij op 08.12.2005 een aanvraag heeft ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Europese Unie. Op 07.05.2006 werd een beslissing van weigering van die aanvraag genomen. Deze beslissing tot weigering werd hem op 08.05.2006 betekend. Betrokkene heeft tegen deze beslissing een beroep ingediend, hetwelk op 18.12.2014 werd verworpen.

Betrokkene verklaart in zijn vragenlijst hoorplicht door hem ingevuld op datum van 04/04/2018 en 14/06/2018 dat hij een partner en vier meerderjarige kinderen heeft die woonachtig zijn in België. Zij hebben recht op verblijf in België. Betrokkene beweerd reeds geruime tijd een duurzame relatie met iemand die verblijfrecht in België heeft te hebben. Gedurende zijn verblijf in het Rijk heeft betrokkene echter nooit een aanvraag tot gezinshereniging ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden.

Tevens verklaart betrokkene neven en nichten te hebben die woonachtig zijn in België, alsook broer en zus in Engeland te hebben. Het begrip 'gezinsleven' in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat de onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie-gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaalt in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Het feit dat betrokkene naaste familieleden (een partner en vier kinderen heeft die legaal in België verblijven geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Daarnaast blijkt uit de aard en de ernst van de feiten dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. Betrokkene verklaarde in zijn hoorplicht dat hij naar België kwam voor een beter leven voor zijn kinderen. Diezelfde kinderen werden echter jarenlang slachtoffer van hun eigen vader, feiten waarvoor betrokkene zoals vermeld,

veroordeeld werd. Het feit betrokkene zou verklaart hebben dat zijn partner en kinderen hem deze feiten zouden vergeven hebben, doet niets aan het feit dat ze wel degelijk hebben plaatsgevonden. Het familiale en persoonlijk belang van betrokkene is hier dan ook ondergeschikt aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor vreemdelingenbetwistingen stelt immer in het arrest met nummer 49830 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Het feit dat betrokkene hier familieleden heeft, kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM.

Er wordt betrokkene tevens een inreisverbod van 15 jaar opgelegd, helemaal niet onredelijk gezien de feiten waarvoor hij werd veroordeeld. Het staat verzoekers trouwens vrij om een intrekking van dit inreisverbod aan te vragen. Het inreisverbod heeft geen scheiding van zijn gezinsleden te betekenen. Indien zijn gezinsleden dat wensen, kunnen zij steeds contact houden met betrokkene: zowel via de moderne communicatiemiddelen als via bezoeken aan zijn land van herkomst. Gezien betrokkene de afgelopen 9 jaar in de gevangenis doorbracht, was er ook in het verleden geen sprake van dagelijkse contacten. Gezien er nog contacten kunnen worden onderhouden ondanks het inreisverbod, is er dan ook geen sprake van een onmogelijk te herstellen nadeel.

Gezien het voorgaande wordt onderhavige verwijderingsbeslissing met respect voor art. 8 EVRM gerechtvaardigd en proportioneel geacht. Overeenkomstig artikel 8, eerste lid van het EVRM dient het recht op gezins- en familieleden erkend en geëerbiedigd te worden. Het tweede lid van art. 8 EVRM stuipleert chter dat deze bescherming niet absoluut is, er kan van afgeweken worden in het kader van de bescherming van de openbare orde.

Betrokkene heeft ook eerder verklaard medische problemen te hebben. Op 14/06/2018 verklaart hij nierproblemen te hebben, een evaluatie van de medische toestand van betrokkene werd uitgevoerd op 28/05/2018, er werd geen tegenindicatie vastgesteld om te reizen per vliegtuig.

Vasthouding

Reden van de beslissing:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, en artikel 44septies, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet de betrokkene, aangezien hij niet onmiddellijk kan worden teruggeleid naar de grens, te dien einde op basis van de volgende feiten worden vastgehouden:

Aangezien de betrokkene de openbare orde kan schaden moet de betrokkene, met het ook op zijn effectieve verwijdering, ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken worden vastgehouden."

Bij arrest van de Raad nr. 205 430 van 18 juni 2018 wordt de tenuitvoerlegging van deze beslissing geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Verzoeker wordt vrijgesteld en er wordt hem een nieuwe termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten van 19 juni 2018 tot 19 juli 2018.

Op 14 juni 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten opzichte van verzoeker een inreisverbod van 15 jaar. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 221 443.

Op 27 augustus 2018 wordt verzoeker gehoord.

Op 27 augustus 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot intrekking verblijf, bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde ("Formulier AUE").

Bij arrest van de Raad nr. 208 624 van 3 september 2018 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing verworpen. Het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 224 204.

Op 27 augustus 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ook een nieuw inreisverbod van 15 jaar ten opzichte van verzoeker. Deze beslissing wordt hem ter kennis gebracht op 27 augustus 2018.

In september 2018 wordt verzoeker gerepatrieerd.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen syntheseseminarie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Ter zitting bevestigt de advocaat van verzoeker dat verzoeker, na verwerping van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing bij arrest van de Raad nr. 208 624 van 3 september 2018, van het grondgebied werd verwijderd.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, gedraagt de raadsman van verzoeker zich naar de wijsheid.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd uitgevoerd, zodat de vraag rijst naar het actueel belang van verzoeker bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Ter zitting worden geen elementen aangebracht die wijzen op een nog bestaand belang.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET